
515

Besluit van 9 oktober 1991, houdende aanwijzing van diensten als bedoeld in artikel 1, onder a, 2° en 3°, van de Wet op het consumentenkrediet (Besluit aanwijzing diensten Wet op het consumentenkrediet)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Economische Zaken van 28 mei 1991, nr. 91046398 WJA/W, gedaan in overeenstemming met de Staatssecretaris van Justitie;

Gelet op artikel 1, onder a, 2° en 3°, van de Wet op het consumentenkrediet (Stb. 1990, 395);

Gehoord de Adviescommissie consumentenkrediet;

De Raad van State gehoord (advies van 2 september 1991, nr. W10.91.0276);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Economische Zaken van 30 september 1991, nr. 91080220 WJA/W, uitgebracht in overeenstemming met de Staatssecretaris van Justitie;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

Als dienst in de zin van artikel 1, onder a, 2° en 3°, van de Wet op het consumentenkrediet (Stb. 1990, 395) wordt aangewezen het in het kader van een reisovereenkomst vervoeren van reizigers of aan hen verstrekken van verblijf.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag waarop de Wet op het consumentenkrediet in werking treedt.

Artikel 3

Dit besluit kan worden aangehaald als: Besluit aanwijzing diensten Wet op het consumentenkrediet.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 9 oktober 1991

Beatrix

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
Y. M. C. T. van Rooy

Uitgegeven de vierentwintigste oktober 1991

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

In artikel 1, onder a, van de Wet op het consumentenkrediet (WCK) (Stb. 1990, 395) is aangegeven wat in die wet en de uitvoeringsregelingen onder «krediettransactie» moet worden verstaan. De onderdelen 2° respectievelijk 3° van genoemde bepaling hebben betrekking op goederenkrediet, waarbij twee respectievelijk drie partijen zijn betrokken. Uit deze onderdelen volgt dat goederenkredieten zowel betrekking kunnen hebben op het verschaffen van het genot van een zaak als op het verlenen van een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen dienst. Het onderhavige besluit wijst deze diensten aan en geeft aldus een concretisering van de reikwijdte van het begrip krediettransactie en daarmee van het bereik van de WCK. Aan het besluit ligt een drietal uitgangspunten ten grondslag.

1°. In de eerste plaats is aansluiting gezocht bij de werkingssfeer van de EEG-richtlijn van 22 december 1986, nr. 87/102/EEG, betreffende de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten inzake het consumentenkrediet (PbEG 1987, L 42), hierna verder aan te duiden als EEG-richtlijn consumentenkrediet. In artikel 1, eerste lid, onder c, van deze richtlijn is onder andere bepaald dat overeenkomsten voor het op continubasis verlenen van diensten waarbij de consument het recht heeft om gedurende de periode van dienstverlening in termijnen te betalen, geen kredietovereenkomsten in de zin van de richtlijn vormen.

Het onderhavige besluit sluit hierbij aan; uitgangspunt is dat slechts diensten worden aangewezen die eenmalig worden verleend. Daarbij zij aangetekend dat vóór de totstandkoming van de EEG-richtlijn consumentenkrediet nog het voornemen bestond (zie de memorie van toelichting bij de WCK; Kamerstukken II 1986/87, 19 785, nr. 3, blz. 69) om (het geven van) cursussen en onderhoud van apparatuur als diensten aan te wijzen. Echter, hoewel deze vormen van dienstverlening ook eenmalig worden verleend, zijn in de praktijk eenmalige cursussen en onderhoudswerkzaamheden geen voorwerp van financiering. Om deze reden is er bij nadere overweging van afgezien om deze diensten aan te wijzen.

2°. Een tweede uitgangspunt betreft de aansluiting bij de systematiek van de WCK. Ingevolge artikel 1, onder a, 2° en 3°, van die wet is sprake van een goederenkrediet in de zin van de WCK bij een overeenkomst of een samenstel van overeenkomsten met de strekking dat door de kredietgever aan de kredietnemer of aan een leverancier een geldsom ter beschikking wordt gesteld ter zake van het verschaffen van het genot van een roerende lichamelijke zaak, en de kredietnemer aan de kredietgever of leverancier een of meer betalingen doet. Indien in dit kader niet alleen de eigendom van de zaak wordt verschaft, maar ook een dienst wordt verleend (bijvoorbeeld het installeren van de desbetreffende zaak), moet er van worden uitgegaan dat ook de – al dan niet afzonderlijk gesloten – overeenkomst tot het verrichten van deze dienst deel uitmaakt van de krediettransactie. Diensten die verband houden met de genotsverschaffing van een zaak ten aanzien waarvan krediet wordt verleend en de WCK reeds van toepassing is, vallen dus vanzelf onder het bereik van de WCK. Het is derhalve niet nodig dergelijke diensten nog eens afzonderlijk aan te wijzen.

In het licht van dit uitgangspunt is er bij nader inzien geen noodzaak gebleken om met koop verband houdende dienstverlening, zoals installatie van apparatuur, aan te wijzen, waarvan in de memorie van toelichting bij de WCK (t.a.p.) nog sprake was. Dergelijke diensten

plegen in de praktijk niet afzonderlijk op krediet te worden verleend. Indien de koopovereenkomst reeds deel uitmaakt van een krediettransactie, geldt dit ook voor de met de koop samenhangende dienstverlening.

3°. Een derde uitgangspunt is dat slechts diensten worden aangewezen die thans in de praktijk op krediet plegen te worden verleend of waarvan reëel voorzienbaar is dat dit in de nabije toekomst zal gebeuren. Dit is de reden dat het onderhavige besluit zich vooralsnog beperkt tot de aanwijzing van één vorm van dienstverlening: het in het kader van een reisovereenkomst vervoeren van reizigers of aan hen verstrekken van verblijf. Deze vorm van dienstverlening wordt heden ten dage in meer dan incidentele gevallen op krediet verstrekt. Het voornemen om deze vorm van dienstverlening aan te wijzen is uitgesproken in de memorie van toelichting bij de WCK (t.a.p.).

Indien daartoe aanleiding bestaat, zullen in het besluit meer diensten worden aangewezen. De marktontwikkelingen op dit terrein zullen daartoe nauwlettend worden gevolgd.

Dit besluit is getoetst aan de Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur (Stcrt. 1985, 18) en ontmoet uit dien hoofde geen bezwaren.

Het ontwerp van dit besluit is overeenkomstig artikel 50, derde lid, van de WCK voor advies voorgelegd aan de Adviescommissie consumentenkrediet. De commissie kan zich met het besluit verenigen.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1

Voor de uitleg van het begrip «reisovereenkomst» zij verwezen naar de artikelen 8.2.6.1 en 8.2.6.2 van het nieuwe Burgerlijk Wetboek en de memorie van toelichting ter zake (Kamerstukken II 1981/82, 17 493, nr. 2 en nr. 3, blz. 8-10).

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
Y. M. C. T. van Rooy